

Vremeplov za kumove.

Većinu dijelova, što originalnih rabljenih, što novih, Mario je nabavljao iz Bubine domovine Njemačke. Neke stvari, poput "pop-out" prozora kupio je u Mannheimu na najvećem Buba skupu

Tekst **Željko Magličić** Foto **Borna Brezović**

Vrijedna pokazivanja.

Bilo bi zanimljivo posjedovati atrakciometar - mjerni instrument za mjerenje količine atrakтивности koju neka osoba ili stvar proizvede. Svaki sportski automobil današnjice sigurno bi prouzročio titranje kazaljke tog instrumenta, baš kao i bilo koji iole stariji automobil, samo da je spušten, s nekim svjetlucavim naplacima i nove boje. Količina okrenutih glava, zastalih prolaznika, planinara rekreativaca, osmijeha, upita "koja je to godina?"... sigurno bi otjerala kazaljku atrakciometra u crveno područje.

Mario je potpuno smiren i na prvi pogled ne suviše pričljiv. Njegova Buba je jedna - ko smirena, u stvari uvjerali smo se da je ona ta koja umirujuće djeluje na vozača, a kad bi mogla pričati, sigurno bi imala mnogo toga za prepričati. Proizvedena je u Wolfsburgu davne 1958. godine. Put ju je odveo u Hrvatsku gdje su je na početku 21. stoljeća pokušali restaurirati. Prebacivali su ju iz ruke u ruku, ali

nijedan par ruku projekt nije uspio dotjerati do kraja. 2011. godine životni put našeg protagonista Marija isprepliće se s Bubom iz '58. A Mario je još 1998. pokazao simpatije prema Bubama i u 13 godina promijenio ih je ukupno 3, ali sve mlađeg (čitaj - nezanimljivog) godišta i lošijeg stanja. Ova sretnica, nabavljena od vrlo cijenjenog poznavatelja Buba na ovim prostorima, zadovoljavala je oba uvjeta.

Kako smo doznali od Marija, godište ovog tranzitnog modela između "ovalke" i novijeg tipa, sadrži sve one dobre, stare elemente - osim samog ovalnog stražnjeg stakla i "dublje" krova. Slike će reći sve, no slabiji poznavatelji neka obrate pozornost na "popov nos", osvjetljenje stražnje registarske oznake (kako nam je objasnio Mario: "tužne" farove u koje je ugradio pokazivače smjera, baš kao i u "snowflake" stražnja svjetla, sigurnosti radi, jer samo "semafor" pokazivač smjera na B stupu sigurno ne bi prošao uočljiv u današnjoj prometnoj vrevi). "Semafor" je Mariju ujedno

Ova Buba je zaista vrijedna pokazivanja, odnosno nesebičnog dijeljenja osjećaja barem kratkotrajnog putovanja u neka druga, opuštenija i sporija vremena.

i najdraži detalj na ovoj Bubi jer osim što je ri-jedak i funkcionalan, najbolje oslikava doba ove 55 godina stare dame. Boja je također nešto što izvorno pripada "ovalki". L378 Pairie Beige je, kao što pokazuju i fotografije, zagasi-ta u sjeni, a vedra na svjetlu.

Doista, nakon pažljivog pogleda na sve deta-lje koji krase ovaj auto, na njihovu starost i sta-nje u kojem su danas, nemoguće je ne zapitati se - otkud' to sve!? Većinu dijelova, što original-nih rabljenih, što novih, Mario je nabavljao iz Bubine domovine Njemačke. Neke stvari, po-put "pop-out" prozora kupio je u Mannheimu na najvećem Buba skupu. Naplaci su došli čak s Otoka - iz Engleske, dok je ostatak porijeklom s hrvatskog ili američkog tla! Ovi Sprint star 15 colni naplaci s rasponom rupa 5"205 savršeno upotpunjuju siluetu kabine koju je Mario prizemljio vlastitim preinakama. Sprijeda su gume dimenzije 145/65, a straga 195/65.

Unutrašnjost, tapecirana u opuštajuću i umirujuću kombinaciju smeđe i bež (brušene) kože je odmor za oči, s gumbima, ručica-ma, polugama i upravljačem u boji slonovače.

Interijer je zaista poput unutrašnjosti kabine vremeplova. Hvatajući se za supertanak volan, naslanjajući na jednostavno sjedalo bez na-slona za glavu i sigurnosnog pojasa, gledajući uokolo kroz otvor na krovu, "pop-out" prozo-re, nemoguće se ne nasmijati. Auto jednostav-no ima takav efekt na svakoga. Jedino što ćete primijetiti izvan tog doba, ako ste znatiželjni i otvorite pepeljaru, jest priprema za iPhone - punjač i stereo priključak koji će zvuk s Ma-riovog iPhone-a protjerati kroz skriveni audio sustav u (stražnjem) prtljažniku. Prednji prtljažnik, također uredno tapeciran u skladne boje, skriva malo alata i rezervnih dijelova koji će osigurati da se Buba uvijek vlastitim snaga-ma vrati kući. Motor je nešto mlađi od same karoserije. Radi se o 1.2 litrenom motoru iz '73. godine, sa starijim kućištem hlađenja kako bi se zadržao stariji izgled. Tu je i pokazivač razi-ne goriva u spremniku - staro drveno ravvalo, koje u kombinaciji s ručnim računalom prije-denih kilometara u stvari predstavlja nešto po-put putnog računala iz onih prošlih vremena.

Mario je vrlo nesebičan i voli vidjeti auto

kada ga netko drugi vozi, pa smo se tako i mi dali nagovoriti. Kakva je to zaraza! 55 godina stara tehnika, iako se na prvi pogled čini da je funkcionalnost žrtvovana radi estetike, uopće ne ostavlja dojam automobila koji se teško vozi. Od pogona, mijenjanja brzina, upravlja-nja kroz zavojite podsljemenske ceste, do kom-fora vozača, sve je isto kao s novijim modelima.

Ne čudi stoga da Mario Bubu po lijepom vremenu koristi kao auto za svakodnevne obveze poput odlaska na posao, u trgovinu ili vrtić. Što se tiče vrtića, ako slučajno po kćer dode nekim drugim autom, odmah do-bije ukor. Ljubav se očito razvija od najma-njih nogu, a djeca se vežu za automobile pri-je nego što ih istinski zavole. Slično je bilo i s Mariom koji je ljubav prema Bubama također naslijedio. Danas su mu prijatelji iz Buba i Volkswagen klubova druga obitelj, a ne oklije-va priznati kako je njegov kum Krešo bio vrlo stimulativna osoba i sigurno jedan od onih na vrhu popisa ljudi kojima treba pripisati zaslu-ge za to što je ovaj projekt dotjeran kraju na ovakav način. 🌐